

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-276/13 *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*/Eiropas Savienības Padome 2016. gada 20. augustā iesniedza Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-465/16 P)

(2016/C 402/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – S. Boelaert, pārstāve, un N. Tuominen, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: *Growth Energy*, *Renewable Fuels Association*, Eiropas Komisija, *ePURE*, *de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-276/13 *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association*/Eiropas Savienības Padome, par kuru Padomei tika paziņots 2016. gada 10. jūnijā;
- noraidīt *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* pirmajā instancē celto prasību atcelt apstrīdēto regulu (¹);
- piespriest *Growth Energy* un *Renewable Fuels Association* atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus pirmajā un apelācijas instancē,

pakārtoti

- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- lietas nodošanas atpakaļ Vispārējai tiesai gadījumā atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pirmajā un apelācijas instancē pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo apelācijas sūdzību Padome lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu turpinājumā izklāstīto iemeslu dēļ.

Vispārējās tiesas konstatējumi par prasības pieņemamību, un it īpaši tās secinājumi par prasītāju tiešu un individuālu skārumu, esot juridiski kļūdaini.

- a. Pirmkārt, Vispārējā tiesa pauž uzskatu, ka, lai konstatētu tiešu skārumu, pietiek ar to, ka četri izlasē iekļautie ASV ražotāji ir bioetanola ražotāji. Tomēr šis konstatējums par tiešu iedarbību nevar būt savienojams ar iedibināto judikatūru, kurā tiek noliegta tieša iedarbība, pamatojoties uz tīri saimnieciskām sekām.
- b. Otrkārt, nav skaidrs, kā ASV ražotāju pozīciju tirgū varēja būtiski ietekmēt tas vien, ka tie pārdeva bioetanolu tirgotājiem/maisījumu izgatavotājiem vietējā tirgū, kurā tas pēc tam tika pārdots tālāk vai kuru vietējie tirgotāji/maisījumu izgatavotāji ievērojamos daudzumos eksportēja uz Savienību. Lai parādītu būtisko ietekmi uz to pozīciju tirgū, ieviešot [antidempinga] maksājumus, prasītājam būtu bijis vismaz jāpierāda [antidempinga] maksājumu ietekme importa Savienībā līmenī, kad attiecībā uz to bija tikuši piemēroti šie maksājumi. Taču prasītājas šajā ziņā neesot sniegušas vispār nekādu informāciju, un arī pārsūdzētajā spriedumā par to neesot nekādu konstatējumu. Tā esot gan kļūda tiesību piemērošanā attiecībā uz individuāla skāruma pārbaudi, gan arī pamatojuma nenorādīšana.

Attiecībā uz lietas būtību Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ciktāl runa bija par Pamatregulas ⁽²⁾ interpretāciju, un vēl divas kļūdas tiesību piemērošanā, ciktāl runa bija par PTO tiesībām.

- a. Pirmkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Pamatregulu, kad tā ir atzinusi, ka ar Pamatregulas 9. panta 5. punktu ir ticis ieviests gan Antidempinga nolīguma 9.2. pants, gan tā 6.10. pants. No vienas puses, kā izriet no Pamatregulas 9. panta 5. punkta formulējuma, pēdējā minētā tiesību norma neattiecas uz jautājumu par pārbaudi izlases veidā. No otras puses, Antidempinga nolīguma 6.10. pants esot ticis ieviests ar Pamatregulas 17. pantu un 9. panta 6. punktu, nevis ar Pamatregulas 9. panta 5. punktu.
- c. Otrkārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Pamatregulas 9. panta 5. punktā un Antidempinga nolīguma 9.2. pantā ietverto jēdzienu “piegādātājs”. No 9. panta 5. punkta loģikas un vispārējās uzbūves izrietot, ka “avot[s], par kuru konstatēts, ka [as] īsteno dempingu un nodara kaitējumu” var būt piegādātājs. Taču, tā kā ASV ražotāju eksporta cena nebija zināma, tos nevarēja apsūdzēt dempinga īstenošanā. Tādējādi Vispārējā tiesa, kvalificējot tos kā “piegādātājus” Pamatregulas 9. panta 5. punkta un Antidempinga nolīguma 9.2. panta izpratnē, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā
- b. Treškārt, Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi Pamatregulas 9. panta 5. punktā un Antidempinga nolīguma 9.2. pantā ietverto jēdzienu “nav iespējams”, pamatojoties uz kļūdainu Pamatregulas 9. panta 5. punkta interpretāciju Antidempinga nolīguma 6.10. panta gaismā, kā arī uz Apelācijas institūcijas ziņojumu “EK – Savienotājelementi” ⁽³⁾. Pēdējā minētajā ziņojumā esot aplūkots Antidempinga nolīguma 9.2. pants, un līdz ar to tajā veiktā jēdziena “nav iespējams” pārbaude attiecoties tikai uz situāciju un režīmu, kas Pamatregulas 9. panta 5. punktā ir paredzēts attiecībā uz eksportētājiem valstīs, kas nav tirgus ekonomikas valstis. Apelācijas institūcija tādējādi neesot sniegusi tādu jēdziena “nav iespējams” interpretāciju, kas varētu tikt attiecināta uz šo tiesvedību, kura neattiecas uz eksportētājiem valstīs, kas nav tirgus ekonomikas valstis.

Visbeidzot, Vispārējā tiesa esot izdarījusi būtībā nepareizus faktu konstatējumus, kad tā ir secinājusi, ka individuālu [antidempinga] maksājumu noteikšana bija “iespējama”. Ir skaidrs, ka situācijā, kad nav zināma bioetanola ražotāju eksporta cena, bet tikai vietējā cena, noteikt individuālu dempinga starpību nav iespējams, un Komisijai ir atļauts noteikt vienu vienīgu valsts līmeņa dempinga starpību.

⁽¹⁾ Padomes 2013. gada 18. februāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 157/2013, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes bioetanola importam (OV L 49, 10. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Kopienas – Galīgie antidempinga pasākumi konkrētiem dzelzs un tērauda savienotājelementiem no Ķīnas – AB-2011-2 – Apelācijas institūcijas ziņojums, WT/DS397/AB/R (“EK – Savienotājelementi, WT/DS397/AB/R”).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2016. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-277/
13 Marquis Energy LLC/Eiropas Savienības Padome 2016. gada 20. augustā iesniedza Eiropas
Savienības Padome**

(Lieta C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – S. Boelaert, pārstāve, un N. Tuominen, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Marquis Energy LLC, Eiropas Komisija, ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 9. jūnija spriedumu lietā T-277/13 Marquis Energy/Eiropas Savienības Padome, par kuru Padomei tika paziņots 2016. gada 10. jūnijā;